

ÎN PAG. A 2-A:
● CRONICA TEATRALĂ
„ABSENȚA”
ÎN PAG. A 4-A:
● Organizația U. T. C.
nu trebuie să rămână
în expectativă

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6404 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 17 DECEMBRIE 1969

ÎN PAG. A 5-A:
SPORT

● ÎNCOTRO AUREL DUMITRESCU?
● MESAJE ÎN ETER
● HANDBAL: România-Cehoslovacia: 20-15

HOTĂRIRILE PLENAREI C.C. AL P.C.R., PUTERNIC ÎNDEMN

LA CREȘTEREA RESPONSABILITĂȚII ÎNTREGULUI NOSTRU TINERET

ÎN SECTOARELE CHEIE ALE PRODUCȚIEI AGRICOLE

TINERII — O PREZENȚĂ REALĂ, ACTIVĂ!

La ancheta redacției „Citiți tinerii lucrează în sectoarele cheie ale producției agricole?” întreprinsă în primele zile ale lunii ianuarie, Comitetul Județean Dolj al U.T.C. răspunde: „deocamdată 4160, dar pînă la finele anului vor lucra peste 9000”. Angajamentul organizației Județene U.T.C. răspunde unor cerințe formulate de înseși prevederile de dezvoltare a producției agricole, iar inițiativa era meritorie. A trecut de atunci aproape un an și dorind să împărtășim din experiența comitetului județean al U.T.C., să relevăm metodele folosite, am revenit în Dolj.

Acceptînd din principiu că o dată angajamentul formulat, într-o măsură mai mică, sau mai mare, după un an de zile a devenit realitate și pentru că — așa cum afirma unul dintre participanții la ancheta din ianuarie — „uneori cifrele nu spun totul”, locurile de producție unde se așteaptă prezența tinerilor fiind cele mai în măsură să ne edifice, am mers direct într-una din unitățile reprezentative din acest punct de vedere în agricultura județului Dolj, la Găgheana.

Cooperativa dispune acum, de un sector zootehnic destul de dezvoltat care numără 860 taurine, 1360 porci, 1300 păsări matcă. O dezvoltare însemnată au cunoscut și alte ramuri de producție. Legumicultura va dispune în anul 1970 de 100 hectare teren, viticultura se întinde pe 80 hectare plus o pe-

NICOLAE COȘOVEANU

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂLAJ

Se observă o tot mai vizibilă mutație a accentului principal în domeniul culturii de masă: de la activitățile exterioare și adesea improvizate se trece cu tot mai mulți sorți de izbândă la o sistematizare a tezaurului acestei culturi. Înregistrarea și ordonarea tradițiilor locale face parte din acest proces.

Că „interesul pentru cultură” nu este o vorbă goală, dobîndim zilnic dovezi împotriva cărora nici un soi de scepticism n-are cum se situa. Cînd aceste dovezi vin din locuri despre care pînă nu de mult nu se știa prea mare lucru, din acele colțuri de provincie

SCRISORI DIN PROVINCIE

românească ce doar păreau amuțite fiind în fond creatoare de cultură și istorie, de mari personalități de opere cu multiple semnificații între care în primul rînd patriotice — cînd, deci, astfel de dovezi ne sosesc din locuri despre care, cu toată tradiția, nu știm mare lucru, este evident că procesul cultural tradițional este viu și generalizat. O concepție cam „feudalistă” asupra izvoarelor culturale, concepție potrivită căreia operele memorabile se fac la centru și de aici se „răspîndesc” ca razele soarelui, în cele patru puncte cardinale, o astfel de concepție falimentară teoretică dar cu ciudate rezistențe practice, primește o bună porție de exploziv constituit din aceste particule sistematizate „pe plan local” din cultura tuturor zonelor țării. Oameni și opere memorabile, oameni și opere de care toți locuitorii acestor pămînturi au avut o nevoie

MIHAI COSTEA

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN ÎNTRECEREA ORGANIZAȚIILOR JUDEȚENE U.T.C.

IALOMIȚA ȘI-A ONORAT ANGAJAMENTELE

Interviu cu GHEORGHE ICHIM,

prim secretar al Comitetului județean Ialomița al U.T.C.

Acum, cînd întrecerea lansată la începutul anului între toate organizațiile U.T.C. din țară, ca răspuns la chemarea celor din Prahova și Teleorman, se află în preajma orei de bilanț, este firesc ca totalul general, să fie precedat de altele făcute cu o săptămîină, cu două, cu trei mai înainte. Așa am aflat, de pildă, de rezultatele obținute în întrecere de organizația Județeană U.T.C. Ialomița pînă la data de 1 decembrie.

Angajamentele economice ale fiecărei organizații erau deja, la data aceea, nu numai îndeplinite. Suprafața hectarelor amenajate pentru irigație se ridicase la 400, fără a aduna aici și lucrările efectuate pe cele două șantiere naționale din agricultură. La împărțiri, suprafața de 150 hectare la care se angajaseră la începutul anului a fost lăsată și ea în urmă. În afară de acestea peste 16000 de pomi ornamentali și aproape 7000 pomi fructiferi au apărut în anul acesta în satele și orașele județului. Și, în ciuda specificului agricol al județului, cele 2200 tone metale vechi propuse în angajamentele inițiale au devenit acum 2750.

D. MATAIA

(Continuare în pag. a IV-a)

Inginerul Buzea Oancea, la anii săi este, poate, unul dintre oamenii cu cele mai mari responsabilități: furnizează gazele pe care le conduce rezistentă, ca valoare, peste 2 miliarde de lei. O avere care trebuie păstrată și dezvoltată prin muncă...

Foto: I. CUCU

Nu doresc să apar în postura teoreticianului în științe pedagogice care „știe tot”, dar care, în materie de educație practică, la catedră, e complet afon. Dacă voi spune: „tineri absol-

TERENUL EXPERIENȚEI CREATOARE

TEOFIL BUȘECAN

...pil, încălțat cu opinci mari de gumă, cînd am venit aici, la liceu. De atunci toată viața și

(Continuare în pag. a V-a)

venți, nu vă lăsați amăgiți de „mirajul” unui București, plecați în orașele ori satele țării acolo, credeți-mă pe cuvînt, veți găsi un teren fertil de manifestare a personalității voastre!” mă gîndesc să recurg imediat la un exemplu, la unul din multele pe care le-am putea da, pentru a convinge că „omul sfîrșește locul” și nu invers.

La cinematograful „Dacia” din Baia Mare, tînărul pictor (și poet) Mihai Olos e în faza de finalizare a unei lucrări de decorare a holului. Mulți artiști plastici, chiar din București, ar putea învidia „terenul” de experiență creatoare, oferit de solendidul hol al numitului cinematograful. Ca o paranteză: explozia urbanistică a orașului de reședință a Maramureșului a reliefat o splendidă conlucrare a arhitecților cu artiștii plastici. Frescele, decorațiunile de la hotelul „București”, din holul teatrului, chiar cele executate pe frontispiciile marilor clădiri, apoi sculpturile din pietre, din parcuri, indică rezultatul acestei demne de apreciat conlucrări. Casa de cultură, aflată în construcție avansată, Palatul administrativ, precum și alte obiective urbanistice, deschid noi perspective domeniului creator. Nimic nu s-ar fi realizat dacă în acest oraș, evident de anumite tradiții, nu s-ar fi stabilit un important și valoros grup de tineri artiști plastici, din rîndul cărora face parte și Mihai Olos.

— Eu am o foarte mare stimă pentru orașul Baia Mare. Se împlinesc optzeci de ani de cînd l-am văzut întia dată. Eram co-

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a III-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCATIE, RĂSPUNDERI

E RUȘINE SĂ MUNCEȘTI?

Întrebarea poate părea nefirească. Desigur, vor zice foarte mulți, a munci nu numai că nu este o rușine, dar este — cu deosebire în condițiile societății noastre — o îndatorire superioară umană. Rușine este, dimpotrivă, SĂ NU MUNCEȘTI, să trîndăvești, să duci viața visului paraziților, crescător pe trunchiul stejarului a cărui frumoasă coroană se ridică prin demnitatea unei profunde așezări pe pămîntul pe care s-a născut.

Miile, sutele de mii de tineri ai țării noastre înțeleg cu exactitate cuvintele omului înțelept care a fost Engels și care spunea că munca este nu numai izvorul oricărei bogății, dar că ea este, pentru om, înfinit mai mult decît altă — prima condiție de bază a vieții omenești în genere. El gîndesc, ca și alte personalități recunoscute, că „omul cel mai fericit este acela care muncește” (Saint-Simon) că „pe viitor va fi loc în societate numai pentru cei care muncesc” (Anatol France), că „progresul este o operă esențială colectivă” (Petrus Poni). Dovada acestui înțelegeri

adînci și organice, a legăturii dintre omul tînăr, omul în formare, și pasul spre viață pe care și-l începe prin învățătura al cărei scop este utilizarea capacităților și talentelor sale în folosul lui și al tuturor, o aflăm în deplinătatea ei străbătînd în lung și lat teritoriul României de azi: e cineva pe care să nu-l bucure explozia de valori care a clădit monumente de noblete țării și locuitorilor ei? De douăzeci și cinci de ani tineretea merge cu fruntea sus, alături de celelalte generații, afirmînd prin

fapte că munca, făcînd parte dintre esențele umane, dintre caracteristicile primordiale ale omului adevărat, devine o îndatorire egală cu cinstea și onoarea, așa cum a învăța este un drept, dar și o datorie totodată...

Și totuși, după cum se va vedea mai jos, întrebarea pusă în titlul acestei anchete nu este nejustificată...

ARTA DE A FI SĂNĂTOS

Convorbire cu
prof. dr. docent

P. IONESCU-STOIAN
și dr. GABRIEL VASILIU

Se discută mult despre alimentația optimă, despre medicamente, despre vindecări spectaculoase etc., domeniul în care marile publicități tot mai multe noțiuni teoretice și practice. Cu toate acestea, lipsește încă aplicarea propriu-zisă, în viața fiecăruia, a acestor adevăruri științifice, legătura dintre sfera cunoștințelor și propria existență. Abia cînd ne îmbolnăvim, uneori din nerespectarea sau neaplicarea principiilor pe care ni le-am însușit doar la modul teoretic, realizăm greșeala făcută. Ne îmbolnăvim, deci, cu propriul nostru „conșcus”.

Pentru a furniza cititorilor o serie de amănunțite utile, „avizate”, pe tema „reflexelor sănătății”, am invitat la un dialog pe prof. dr. P. IONESCU-STOIAN, directorul Institutului de cercetări farmaceutice și controlul medicamentului și dr. GABRIEL VASILIU, șeful secției de pediatrie a Spitalului C.F.R. nr. 2.

— Credeți că se poate vorbi astăzi de un „mod de alimentație contemporan”, de un sistem de a te hrăni propriu epocii noastre?

P. I.-Stoian — Da, și aceasta din mai multe cauze. În primul rînd datorită ritmului impus de exigențele vieții contemporane, apoi din cauza metodelor industriale, absolut noi, de prelucrare și realizare a alimentelor (în cazul cărora o pondere tot mai însemnată o ocupă cele „nenaturale”, înseși conservele oleifere — rînd un asemenea exemplu), în sfîrșit datorită varietății, unor ori derutabile, pentru consumatorul neavizat, a „speciilor” de medicamente. Cercetări recente în domeniul dieteticii au dus la concluzia că supraalimentarea, abuzul de dulcicuri, calcieri, vitamine, duce — contrar opiniei încetățenite — pe lângă pierderea pozei de mincare, la tulburări digestive, stări neuro-psihice proaste, scăderea treptată a agilității intelectuale. Me-

ANDREI BIRSAN

(Continuare în pag. a V-a)

TINERETUL ȘI CULTURA

De multe ori îi auzim pe alții sau sîntem noi înșine puși în situația de a aprecia un ins ca fiind cult, ori, văi, incult. Sîntem al unei maxime deprecieri, „incult” se conținuturi cuvîntului, acesta sînt pe deplin conștienți de gravitatea sa. De obicei o exprimare gramaticală eronată atrage automat descalificarea insului prin a-l declara „incult”, ațteori lipsa unor informații pe care le considerăm noi indispensabile. Astfel, un lingvist poate considera ca incultură necunoașterea unor reguli de limbă nu neapărat elementare; un scriitor, necunoașterea unor principii fizice nu neapărat simple; și așa mai departe. Ce se

CULTUL ȘI INCULTUL

întîmplă atunci? Fiecare dintre noi, adăpostii ermetic în specialitate, îi poate declara oricînd pe ceilalți străini de această „incultură”, rămînd în același timp de altă specialitate să fie apreciat absolut la fel. Poziția aceasta, obișnuită în schimbul de invective, este fundamentată greșit. Pentru că a fi cult nu înseamnă nici pe departe a ști bine, ori pentru că a fi cult nu înseamnă un singur lucru, a te fi specializat într-un singur domeniu. După cum a fi cult, nu înseamnă neapărat a te ocupa de diferitele discipline artistice. De cite ori nu mi s-a întîmplat să observ această enormă confuzie în rețeaua lui și omul artist. De cite ori nu am auzit confidențele unor — care vroiau să fie culți doar prin simplă ocupație artistică. S-a înrădăcinat această prejudecată a culturii exprimate numai prin preocupări de artă.

(Continuare în pag. a II-a)

de IULIAN NEACȘU

VITINA BTT

ALBA. Printre acțiunile organizate cu prilejul sărbătorii tinerilor...

Prahovei, în timp ce 40 de elevi din comuna C. A. Rosetti vor face o vizită în Capitală.

MUREȘ. 220 de elevi vor fi încințați de farmecul poeziei cobucute în însăși casa poetului...

CONSTANȚA. Duminică, 24 de elevi vor pleca în tabără de la Săcele-Brasov...

MEHEDINȚI. 40 de tineri dunăreni, de la sanatoriul Baraj al Porților de Fier...

I. ANDREIȚĂ

În zilele de 13 și 14 decembrie la Institutul de medicină și farmacie din Tg. Mureș...

C. POĞACEANU

DIN BRASOV, directorul fabricii de suruburi Ing. Vasile Trifu și secretarul comitetului de partid...

1500 DE TINERI DIN ORAȘUL CARACAL SINT CITITORII PERMANENȚI AI BIBLIOTECI...

CITITORII...

„noștri sint stăpîni noștri, spunea un personaj din „Ziaristii“ lui Mironid...

Este vorba de elevul Tuicu Mircea din clasa a VIII-a C a Școlii generale nr. 21 din Craiova...

DEFLEX

purtaie pe drumuri — de către Oficiul postal nr. 5 — a răspunsului pe propagandă în Comitetul U.T.C. pe școală...

D. INSU

Îar noi răspundem! Aici nu este vorba de nici o „abilitație“...

telexul nostru

ÎN CURTEA LICEULUI DIN COMUNA DĂNEȘTI, județul Harghita...

oameni de seamă care au trăit și lucrat la Caracal. Recent a fost organizată o masă rotundă privind „Dicționarul de etică pentru tineret“...

CINECLUBUL STUDENȚESC DIN CLUJ și-a reluat activitatea. La festivitatea au fost invitați actorii George Motoi și Camil Petrescu...

1500 DE TINERI DIN ORAȘUL CARACAL SINT CITITORII PERMANENȚI AI BIBLIOTECI...

CRONICA TEATRALA

Iată o piesă care începe printr-un final. După o lungă „absență“ din viața universitară...

„ABSENȚA“

de IOSIF NAGHIU LA TEATRUL GIULEȘTI

seorul Onofrei a pierdut drum ceea ce era mai important: conținutul acestei dreptăți...

SEBASTIAN COSTIN

(Urmare din pag. 1)

egal, la fel de mare oriunde, s-au născut acolo unde istoria, care nu este seamă de istoria convențională...

URMELE UNOR AȘEZĂRI DIN SECOLELE VIII - X e.n. LA BĂRSĂUȚI

Săpăturile arheologice, efectuate în raza satului Bărsăuți, din județul Neamț...

5 minute cu

DOINA SPĂTARU

Am întâlnit-o pe Doina Spătaru într-o ambianță care mi-a spulberat de la bun început întrebrările plănute...

IOAN LACUȘTA

— Pentru că nu am voce. — ?! — Pentru că nu am voce de „bel canto“...

AZI ÎN LIBRĂRII

EDITURA POLITICA: Lucrări Pătrășcanu: „Un veac de frământări sociale 1821-1907“...

CULTUL ȘI INCULTUL

„Mă cultivez“ ajunge să fie același lucru cu „scriu versuri“, „pictez“, „joc teatru“...

SĂLAJ

Bulucea, Ștefan Goanță, Alexandru Oniț s.a.) sprijiniți de competența îndrumătoare a prof. univ. Ștefan Pascu...

Tragerea Revelionului la Pronoexpres și Loto din 1 și 2 ianuarie 1970, atribuie în număr nelimitat

Advertisement for Loto Pronoexpres and Expo '70, featuring a soccer player and a stylized face.

ENTRUL PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Advertisement for cinema and theater, listing various plays and movies.

(Urmare din pag. 1)

De unde apăru boieria?

La Direcția județeană pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale din Rimnicu Vilcea am stat, cu câteva zile în urmă, în discuție care, după cum va înțelege, desigur, cititorul nu putea să nu rețină atenția. O tânăra de douăzeci de ani, născută într-o comună a județului, solicita un plasament în producție. Amabil, funcționarul oficiului a întrebat-o ce pregătire are, unde a mai lucrat, și i-a propus un post de muncitor (oecomania necalificată) la Intreprinderea de conserve Rîureni. Vezi dacă-ți place munca, fabrica, colectivul. Ciștiuți? În medie 900 lei lunar, dacă te ții de treabă...

Îată, ne gândim o rezolvare rapidă. Era foarte tânără, n-a mai lucrat, n-are familie. Abia intrase pe usa Oficiului, locul de muncă i se oferise... Făcăm această remarcă la o întimplare extrem de oșnăvnică poate și datorită faptului că, zărisse fiind, am avut prilejul să vizitez și să cunosc îndeaproape mai multe țări străine, dintre care unele socotite pe primele locuri în ierarhia civilizației, și știu cum se greșite, uneori, se răspunde favorabil la o asemenea cerere, mai ales când este vorba de cineva fără o meserie.

Soră surpriza, însă, a futu- roa celor cîți eram de față, solicitanta nu numai că nu s-a simțit satisfăcută de promptitudinea, și la urma urmei, de corectitudinea propunerii. Dimpotrivă. Omul care, evident, n-avea o obligație deosebită față de ea, s-a trezit de-a dreptul bruscat. „La o fabrică de conserve, eu? Fir-ar a dracului de fabrică!”, s-a pornit ea, „odată să strîmbe din nas... Domnișoară, i-a replicat funcționarul, dar dumneata n-ai absolvit decât 7 clase elementare... Ce putem să-ți oferim al- terea la o asemenea calificare?”

Îi vorbea de parcă s-ar fi scu- zat, și eram gata să susțin în fața acestei fete bunăvoientă cu care este tratată, dacă nu mi-ș-ar aruncat din nou privirea pe fața ei: se uita la dînsul ca la un nimic. Ca la un om care o jignise de moarte făcîndu-i o asemenea propunere „fabrica aia, eu?”

„Dar cine și ce era ea, această tînră de douăzeci de ani, în- cit între propria-i persoană și o întreprindere în care de ani de zile lucrează sute, poate mii de oameni, dumneai arunca vîlul superiorității, ai disprețu- lui, se comporta boieresc? I-am cercetat din curiozitate fișa bi- ografică: absolvise 7 clase cu note mediocre, acum citiva ani; treuse de un examen de admî- tere la o școală cu 500 lei pu- tînd din primul an rămăsese repetentă (nu e de mi- rare, judecînd după iscălitură);

Un paradox: tineri care cer „serviciu”, în timp ce pe șantiere lipsesc „brațe de muncă”

Să ne înțelegem: alarma nu provine din stabilirea unui pro- centaj general, care ar fi în fa- vorul tinerilor, a cunoscîtor crescuți pe banii statului. Nu. Aci, la Vilcea, se construiește marea hidrocentrală Lotru, s-a construit o uzină de sodă, iar lângă ea un Combinat chimic a cărui investiție egalează suma de 27 miliarde lei. În jurul acestor 250.000 de locuitori, lucrările sînt în curs de masivă extindere. În județ au apărut cîmpurile de sonde, iar în munți se extrage lemnul pentru un mare combinat existent la Rimnic. S-a recon- struit centrul orașului, iar două cartiere noi — „I. Măi” și „Cră- snaru” — fac mindria Vilcei de azi. S-au amenajat stațiunile balneo- climatice și se construiesc stați- unile turistice noi. Majoritatea caselor în toate satele sînt ridi- cate în acești ani. S-au construit numeroase școli noi. Ultima nou- tate: șantierele altor hidrocent- rale își încep lucrările pe Olt (s-a trecut deja la faza orga- nizării de șantier). La toate aceste- a au lucrat, lucrează și vor lucra zeci de mii de tineri.

Alarma — și este într-adevăr o alarmă — provine din altă parte. Ea este preocupul unui sen- timent egal cu acela al părințe- lui care poate să aibă și 20 de copii, dar dacă unul singur nu merge pe un drum drept, el nu poate avea liniște. În timp ce la 6 dimineață, așa cum li s-a bîne omului harnic, pe majoritatea ti- nerilor apă de muncă îi întîl- nesc la stațiile de autobuze care duc spre Combinat, alții, la ora mult mai tîrziu, lenevesc în pa- ture. În timp ce, atunci cînd ră- sare soarele, majoritatea sîteni- lor — așa cum fac de cînd se știu — se află pe cîmp, ca să prîndă timpul bun de lucru, pe unii ti- neri îi vezi grăbindu-se încet, pe la ora nouă... (dacă nu cumva este nevoie să vină brigăzile să- și-i potosească la treabă, uncor- primit chiar cu refuz de domni- șoara ascunsă după perdele). Nu, nu sînt majoritatea, dar putem

eroare pedagogică...

Tovarășul Ion Diaconu, direc- torul școlii generale de 8 ani din comuna Mateești-Vilcea, care s-a născut în sat, a plecat la specia- lizare, iar apoi s-a întors și lu- crează de la început în comuna natală, și-a început explicațiile exact așa: „Întreaga pre- bîne”

nam școala aici, acum 15—20 ani, și care eram în egală măsură legați de sat, cu ei lucrurile nu se mai întîmplă așa, privirile u- nora nu mai sînt întoarse spre acei care-i subvenționează din munca lor, unii nu mai au nici o legătură cu munca.”

Pe seama cui trebuie pusă a- ceastă desăvîrșire de muncă? I-am întrebât în continuare. „Pe seama tuturor: familie, școală, societate. Toți acești factori au făcut, după opinia mea, într-o perioadă cînd țara își deschidea larg porțile spre un viitor con- structiv care a urmat Eliberării, o greșală: întregul sistem de pregătire s-a orientat numai de posibilitatea urcării unor trepte profesionale care necesită o pre- gătire superioară (școlară). Ani de zile am „văzut” numai ingi- neri, profesori, medici, fizicieni, atomiști... Să le dăm totul, ne-am zis, acestor copii, să ajungă a- colo... Dacă nu învățau îi admo- nestam: „la țară rămil, cu notele tale”, „strungar ajuns”, „muncitor la lopată”... Boieria despre care amintim este, între altele, rezultatul unei erori pedagogice: deși vorbeam la clasă copiilor

despre omul care muncește, des- pre exemplul părinților care sînt pe cîmp, sau la fabrică, unii din- tre noi au uitat că este absolut necesar ca o parte dintre copiii aflați în bănci să lucreze la ră- saduri, la varză, la cartofi, la vite, fiindcă nu este om care să nu aibă nevoie de legume, de pine, de carne și lapte...”

Și iată rezultatul: din seria de 26 absolvenți ai școlii generale de 8 ani din comuna Mateești (promovată în 1969) 11 au intrat la școlile profesionale, 6 la licee, 1 a plecat „la oraș”, iar 8 au ră- mas în comună (care numără 3 sate, cu 3 cooperative agricole de producție). Deocamdată nu s-au prezentat nici ei la muncă, sînt cu ochii în altă parte. (Trebuie menționat și faptul că în ultimii ani, intrucit familiile de care aparțin sînt înscrise în coopera- tive, se pierde din vedere ca ti- nerii ajunși la vîrsta muncii să se înscrie la rîndul lor în rîndul cooperativilor, ceea ce le lasă convingerea înșelătoare că, ne- avînd nici un angajament cu ob- ștea satului, n-au nici obligații față de ea și chiar nici obligații de a munci).

...Dar și un fapt care cere

o deosebită atenție

Totuși, îi spuneam directorului de la Școala Mateești, cifrele pe care ni le-ați dat sînt bune, arată că tinerii, în majoritatea lor, s-au dus spre muncă și învăță- tura (11 la școli profesionale și 6 la licee). Este adevărat, ni s-a răspuns, dacă n-ar mai fi de dat o explicație. Fără agricultură modernă eliberează o bună parte dintre brațele de muncă de care avea nevoie satul înainte. Tot așa de firesc este ca tinerii să caute să învețe și alte meserii. Unii profesori dintre cei care lu- crează la sat de atîta vreme s-au întrebat, totuși, dacă dorința de însușire a unei meserii, ori a urmării cu orice preț a unei școli postgenerale nu-și găsește explicația și în tendința unor părinți de a-și scoate din sat pe proprii copii, convingerilor lor că numai așa le pot asigura viitorul. Majoritatea cadrelor didactice cu care am stat de vorbă înclină spre această explicație.

În perioada examenelor de ad- mitere mulți vin să-și consulte pe profesorii din sat nu asupra apti- tudinilor copiilor lor, cum ar fi firesc, ci să-și întredă unde sînt mai puțin canăbăți pe un loc. O mamă a cărei 2 băieți și-a afiș la școala profesională era foarte necăjită fiindcă fiica i-a rămas acasă, „la pămînt”, și o spunea pe un ton de parcă atunci i s-ar fi anunțat că fiica are cancer.

Întrebarea, dusă mai departe, este însă de ce s-a ajuns la ace- asta: femeia respectivă și bă- rbatul sînt agricultori de cînd se știu și nu se gîndesc nici măcar prin absurd la părăsirea vetrel satului. De ce, atunci, își îmbo- desc copiii să facă invers? Din snobism? Poate, într-o măsură (există, în Vilcea, azi, și o pre- judecată „nouă”: aceea că e mai greu să-ți măriți fața dacă a ră- masă acasă în sat, în comparație cu aplezi la cineva să-și lase fiica aflată fără treabă să-ți a- jute la creșterea unui copil, de pildă, măcar o lună, este ca și cum i-ai propune să-1 blasfe- mîzi: nici cea mai bună reco- mandare n-o mai poate salva, cred unii părinți, de această „in- josire”). „Vreau, a explicat însă mama citată, să dau copiilor o meserie sigură. Este, ni se pare, un amănunt la care se cere a fi cu deosebire atenți: în psiholo- gia unor săteni, azi, a asigurarea viitorul copiilor înseamnă a le oferi „o diplomă”, indiferent care ar fi ea. Combinată cu do- rința, explicabilă omenește, ca să-și scoată din sat pe un copil în viață”, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de a-și ve- dea odraslele îmbrăcate în halat- ul de la cofetărie, pîrînd o cușcă la telefonie, ori minceu- tînd într-un birou C.E.C. Iar cînd le aduci aminte despre a- ceste adevăruri, au o mie de argumente „justificative”: dar ce, sînt eu mai prost, ca să-mi las copiii la sapă? Și fiindcă se- ră și examenele la școli specia- lizate, iată că ajungem la i- dealul unor părinți de

HOTĂRIRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R., PUTERNIC ÎNDEMN

LA CREȘTEREA RESPONSABILITĂȚII ÎNTREGULUI NOSTRU TINERET

TINERII — O PREZENȚĂ REALĂ, ACTIVĂ!

(Urmare din pag. 1)

pinieră de vîșă altoită de 10 hectare, 110 hectare sînt cultivate cu orez. O unitate, prin urmare cu o activitate complexă, care oferă un cîmp larg de manifestare hărniciei și elanului tinerilor, care solicită prezența tinerilor în toate sectoarele de producție. Cum au răspuns organizația U.T.C., tinerii din comună acestor solicitări?

Ne-am oprit mai întîi în sectorul zootehnic, a cărui activitate permanentă oferă posibilitatea de a cunoaște direct și în dimensiunile reale aportul tineretului. Prima constatare: producțiile se situează cu mult sub nivelul planului, al așteptărilor și condițiilor de care unitatea dispune. Discuțiile ne duc spre cauze. O furajare rațională și o îngrijire atentă a animalelor lotizate pe randamente, o asistență tehnică de specialitate competentă, ar spori substanțial producțiile. Ca să realizezi aceste condiții trebuie să dispui de oameni bine pregătiți, dornici să muncească în zootehnie. Care este aportul tinerilor? Nu numai că nu ni s-a putut da un răspuns, dar în zootehnie, din 56 de îngrijitori, tineri sînt doar 4. Nevoia de oameni permanenți, care să dețină un efort mai mare, care să lucreze cu responsabilitate ce o presupune munca de îngrijitor de animale, este în loc de 12 vaci cu lapte, îngrijitorii li s-a dat în primărie cîte 14. Numai că...

De zootehnie tinerii se feresc — avea să ne explice Andrei Negriță, președintele cooperativei agricole. Numai cînd nu cîștigă într-un fel mai ușor, prin alte părți, trec și pe aici!... Că munca în sectorul zootehnic nu este la fel de ușoară ca în alte ramuri ale producției agricole este știut. Aici este nevoie de o prezență permanentă a lucrătorului, o încadrare strictă în program, o cunoaștere amănunțită a animalelor. Existența în acest sector a unor oameni hărnicii, devotați, prieteni care să dețină un efort de muncă mai mare este, mai mult decît în orice altă parte, secretul producțiilor ridicate.

În aceste condiții, în ce putești spune? — Am întotdeauna pe cîțiva din membrii comitetului comunal U.T.C. A luat vreedată organizația în discuție problemele ce le ridică producția în sectorul zootehnic? — Nu. — Un alt sector unde se aștepta spori contribuția tinerilor, legumicultura, este și el descoperit cu peste 30 de oameni. Anul trecut în legumicultură au lucrat 7 tineri, în anul acesta lucrează numai 3. Cooperativa a calificat în acest an 33 altoitori de vîșă de vie — din care o parte sînt tineri — și se pare că mai are nevoie. Organizația U.T.C. știe aceste lucruri? — Intrebarea a descumpănit din nou. Faptul că o parte din altoitori sînt tineri este o realitate

incontestabilă. Evident, însă, că acest lucru este în exclusivitate efectul muncii membrilor consiliului de conducere, a brigadierilor și a șefilor de echipă, este — dacă vreți — răspunsul tinerilor la un apel, nu al organizației U.T.C., ci al conducerei cooperativei.

Comitetul județean U.T.C. v-a solicitat, probabil să informați despre numărul tinerilor din sectoarele cheie ale producției agricole. — Da, ne-a răspuns Titu Mihut, secretarul comitetului comunal U.T.C. — Informarea presupune o cunoaștere. Știi cîți și unde lucrează, care este necesarul cooperativelor? — Datele ce le-am comunicat nu le mai rețin, le-am luat aproximativ de la contabilitatea cooperativei. Ei nu au o evidență pe tineri și vîrstnici.

Serviciul contabilității nu are o evidență pe tineri și vîrstnici... E de pretins acest lucru? Să știe alții unde lucrează membrii organizației de tineret, unde este mai multă nevoie de prezența lor iar reprezentanții săi nu? — Gîghera, ne-am zis atunci, este în județul Dolj, dar Gîghera nu înseamnă județul Dolj. S-ar putea să fie un caz izolat. Și am venit la comitetul județean U.T.C. Efectul acțiunii nu îți stîm cu precizie acum. Cifra care reprezintă numărul tinerilor atrași în sectoarele cheie pe întregul județ v-o putem da peste cîteva zile. Și am revenit peste cîteva zile nu atît pentru a afla cifra exactă, ci pentru că vroiam ca prin nominalizarea citorva unități unde s-a întreprins ceva, vizitîndu-le, să ne formăm o imagine cit mai conformă cu realitatea. La nivelul județului, ni s-a spus, lucrează în prezent în sectoarele cheie ale producției agricole 7914 tineri față de numai 4160 cîți lucrează la începutul anului. Ne interesează de angajamentele pe organizații și realizările acestora. Dar...

— Cîți au existat, în fiecare unitate la începutul anului, cîți s-a angajat a recomanda fiecare organizație — nu știm. Știm că am plecat cu cifra globală de 4160 și am ajuns la 7914. A existat probabil la începutul anului și o situație a angajamentelor pe unități. Sau poate s-a plecat de la o cifră globală oferită din situațiile altor organe — nu vă putem spune precis — ne-au relatat după o largă consultare. Nicolae Fieru, șeful secției pentru problemele economice a comitetului județean U.T.C., Nicolae Roșoga, activist în cadrul sectorului tineret sînted din anul 1968, mult timp în acest an șeful acestui sector, și Codruț Vasile, actualul șef al sectorului. Felul în care ni s-a vorbit și faptul că aici nu se știa nici ce trebuia urmărit, ne-a dat de înțeles că s-a lucrat la voia întîmplării. Spunem acest lucru pentru că tot la modul... „propabil” ni s-a vorbit și despre acțiunile întreprinse pentru atingerea scopului propus. Desigur, acțiunea la care comitetul județean al U.T.C. s-a angajat nu era ușoară. Dar ceea ce s-a întreprins este apro-

pe extrem de puțin. În afară de organizarea a două schimburi de experiență, unul la C.A.P. Catane și altul la Goicea Mare, cu tinerii din cooperativele vecine (în județ sînt 209 cooperative agricole), de fapt nu în aproximativ 40 la sută din organizații, la adunările acestora, au fost invitați să vorbească tinerii specialiști unităților și în afară de concursul „Cine știe agricultura, cîștigă”, nu ni s-a mai putut spune nimic altceva.

— De fapt eu să vă spun drept, ne-a declarat la un moment dat tovarășul Nicolae Fieru, nici nu știam de acest angajament. — ?!... — Oricît respect am avea pentru sinceritate și în oricît de frumoase cuvinte ar fi învelite motivările că nu se știe angajamentul pe fiecare unitate, o spunem la modul cel mai deschis că ce ne-a fost dat să auzim și să constatăm considerăm a fi o umbră ce planează nefavorabil pe rezultatele frumoase cu care ne obisnuie activul Comitetului județean Dolj al U.T.C. La Secțiunile pe care am vizitat-o ulterior, ne-am simțit noi jenați. „In contul” comitetului județean U.T.C. cînd, vîrșind să aflăm cum lucrează în sectoarele cheie cei 26 de tineri (2 în zootehnie, 12 în legumicultură și 12 în viticultură), am fost întrebați de unde știm acest lucru. Știam din acei „existenți centralizați” întocmiți la județ pe baza informărilor activistului. Ce trece pe aici. Și ce mult doriam atunci ca dumnezeul să fie cu noi, să vadă uimirea secretarei organizației U.T.C., Gheorghita Crăciun, că reia solicitîndu-ne să vorbesc despre îndeplinirea angajamentului de a recomanda tinerii în sectoarele cheie, ne-a răspuns surprinsă că nu a auzit nimic despre asta. Aici, în zootehnie nu lucrează nici un tînr, în legumicultură, unde din lipsă de oameni au putut pe cîmp produse evaluate la peste 400.000 lei, din cei 20 tineri cîți erau anul trecut, anul acesta nu au mai rămas decît 8; 6 tineri motopompiști au plecat din primăvară iar în viticultură, numărați pe degete, nu lucrează decît 9 tineri.

La Teasc, unde — conform celorlalte situații — se știa că în zootehnie lucrează 3 tineri și un secretarul comitetului comunal U.T.C. Ion Novac, brigadier al cooperativei agricole aflat în scopul vizitei noastre ne spusese că... a recomandat încă 4, președintele cooperativei agricole Gheorghe Ureche ne declara, vizitînd sectorul, că singurul tînr pe care l-a avut aici a fost Gheorghe D. Barbu.

— Am fost foarte mulțumit de el, ne spunea președintele. „Trebuie să mă însoar și cine mă va lua nu vreau să ridic de mine că sînt cioban” — mi-a spus cînd a plecat. Este exact latura educativă unde organizația de tineret putea să-și facă simțită prezența, să demonstreze că acum meseria de îngrijitor de animale este alta decît în trecut. Cîștigul îl văd ei, tinerii, și singuri — aici realizează între 400—500 zile

de acțiune, colaborarea cu C.C. al U.T.C. GHEORGHE BALĂCEANU — operator principal la schela Moreni, deținătorul locului I — Așadar ai reușit performanța de a fi cel mai bun

Intr-una din secțiile Uzinei „Balanta” din Sibiu a fost montată, în urmă cu cîteva luni, o mașină de sprîtat mase plastice cu program, adu- să din import. E un utilaj cu o înaltă tehnicitate și implicit o productivitate superioară. La comanda sa se află tînrul Nicolae Banciu de profesie lăcătuș.

— De unde ați fost recrutat pentru a lucra la această mașină? — De la uzina „Flamura roșie”. Acolo lucram tot cu mase plastice însă la alte tipuri de mașini.

— Cine în afară de dumneavoastră mai cunoaște mînuirea ei? — Nimeni... — Dacă se întîmplă ca într-o zi sau o perioadă mai lungă acest muncitor să lipsească locul său de muncă nu poate fi acoperit. Utilajul va staționa. Din același motiv el produce doar 8 ore pe zi, funcționînd într-un singur schimb.

În calificarea muncitorilor pentru noile utilaje, organizația U. T. C. nu trebuie să rămînă în expectativă

Productivitatea utilajului scade astfel dintr-o dată cu 66 la sută. Alături o mașină de găurit, la fel de modernă achiziționată cu un preț la fel de ridicat. Pentru uzina „Balanta” ea reprezintă un avantaj tehnic excepțional. Matrijele pe care le execută această mașină sînt de o precizie și o durabilitate de celte ori mai mare față de cele executate după metodele obișnuite. Dar și pe acest loc de muncă s-a specializat un singur muncitor. Mașina lucrează și ea într-un singur schimb.

Pu pe rilei recentei plenera C.C. al P.C.R. tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta printre altele că marile eforturi pe care le face statul în înzestrarea tehnică a uzinelor noastre nu sînt totdeauna compensate de utilizarea la cei mai înalți indici a mașinilor și utilajelor moderne. Secretarul general al partidului sublinia necesitatea ca paralel cu dezvoltarea bazei tehnice a ramurii constructoare de ma-

șini, să se acorde mai multă atenție folosirii ei cu maximă eficiență tehnică și economică. În actualul cincinal uzina „Balanta” a beneficiat de 22.000.000 lei pentru înzestrarea secțiilor sale cu utilaje din cele mai moderne. Numai în acest an au fost puse în funcțiune diverse mașini în valoare de peste 3.000.000 din care cele aduse din import se ridică la 2.300.000 lei. Randamentul acestora nu atinge însă cotele maxime pentru că așa cum spuneam mai înainte, pregătirea cadrelor de muncitori care să le deservească nu s-a bucurat de toată atenția din partea conducerii tehnice și administrative a uzinei. S-a recurs chiar la „importul” unor muncitori de la altă uzină din localitate, deși existau toate condițiile ca în momentul pregătirii celor care lucrează cu ele în prezent, să fie instruiți un număr mai mare de tineri pe aceleași mașini. Ei ar fi putut asigura funcționarea lor

din cei 29 care au terminat cursurile în ianuarie curent, mai lucrează în secție doar 17. Fluctuația a fost într-adevăr mare în această uzină. Cauza nu e cunoscută în profunzime. Și pentru că ea se manifestă printre tineri și în-deosebi printre cei proaspăt calificați, organizația U.T.C. trebuie să întreprindă o anchetă pe această temă, prezentînd conducerii uzinei concluziile și propunerile sale. Poate fi studiată cu acest prilej și experiența uzinei mecanice din localitate în care fluctuația a fost aproape complet diminuată și care și-a rezolvat de mult timp problema necesității de muncitori calificați.

— Și tu poți să vorbești, din discuțiile cu tovarășul Matei Wiserner, inginer principal la serviciul organizării producției, reține că 55 strungari, 23 frezori, 54 lăcătuși și 36 alte meserii lipsesc la ora actuală din producția întreprinderii. Sperăm să acoperim aceste goluri prin absolvirea școlii profesionale și prin cursurile de calificare ce funcționează în prezent, spune interlocutorul nostru. Situația cursurilor nu e însă nici pe departe transfigurată. În primul rînd nu a putut fi recrutată cifra planificată de 44 muncitori ci 15 mai puțin. Dacă avem în vedere și fluctuația de care vorbeam, sînt slabe șanse ca uzina să-și completeze întregul necesar de muncitori calificați pentru producția anului 1970. Mai reține atenția faptul că întreaga clasă de strungari de la aceste cursuri e formată din fete, din care o parte deja s-au retras.

În jurul acestor cursuri apoi s-a făcut o popularizare amenică, printr-un afiș la intrarea în uzină și o convorbire telefonică la Oficiul de repartizare a forței de muncă, ceea ce e prea puțin. O reclamă mai sustinută, o selecție mai atentă a celor înscriși ar fi condus la alte rezultate. Ceea ce nu s-a făcut însă pînă acum trebuie făcut de aici înainte. Un ajutor prețios poate veni în acest sens din partea organizației U.T.C. care trebuie să acopere un mai mare spațiu din agenda de lucru, pregătirii profesionale a tuturor categoriilor de tineri din uzină. La adresa comitetului municipal, s-a formulat de asemenea în uzină o propunere interesantă care merită a fi luată în seamă. În Sibiu se știe, există mulți absolvenți ai școlilor generale și liceelor care nu-și continuă studiile și nu s-au încadrat în cîmpul muncii. Îndrumarea acestora spre cursurile de calificare sau ucenicia la locul de muncă din uzinele orașului, este o îndatorire a organizației U.T.C., care nu mai trebuie comentată.

LAL ROMULUS

Numărul lor ar fi trebuit ca în acest an să sporească, să se restimă că anul 1969 a fost în acest scop un an de mari angajamente.

— Pe mulți dintre cei care sînt cuprinși în cifra pe care v-am dat-o nu aveți cum să îi mai înțelegi — ne-a spus Codruț Vasile, șeful sectorului tineret sînted. Pentru că aproximativ 1.000 din totalul de 7914 sînt elevi care au lucrat pe timpul vacanței.

— Acesta ultimă declarație care ne-a uimit de-a dreptul este încă o dovadă ce ne face să credem că angajamentul luat la început de an a fost privit de către comitetul județean U.T.C. cu o

neînțeleasă ușurință, mai degrabă ca o formalitate învelită în vorbe și cifre frumoase și nu ca o acțiune care îl obligă și la care să pormască hotărî.

Sperăm că desprinzînd cele mai serioase înfrîmînturi din modul cum s-a desfășurat activitatea în acest an, din modul în care s-a recurs la dezinformare, comitetul județean U.T.C. va acționa de aici înainte cu toată hotărîrea pentru eliminarea acestor neajunsuri, în sensul angajamentului formulat pentru 1969, un adevărat și substanțial sprijin pentru agricultura județului Dolj.

ream frumusețe. Acum n-aș schimba-o cu nici o alta.

THEODOR DUMITRU, operator extracție la schela Moreni, deținătorul locului II — Ești, se pare, primul din familia ta care ai îmbrățișat meseria de sondor?...

— După întrebarea a treia. Acumulase punctajul maxim posibil. Barajul era exclus.

— Parcă în urmă cu cînd anii, la absolvirea profesională, nu erai decis dacă să rămîi sau nu în meserie?... — Într-adevăr, dar de atunci, pe măsură ce o cunoașteam mai bine, pe măsură ce-i deslușeam tainele, îi descopeream

— Primul, da, dar nu și ultimul. Fratele mai mic lucrează de asemenea în schela ca mecanic de compresor.

— Ce gîndeai înainte de cele două întrebări de baraj puse pentru a face departajarea între tine și Ion Parfene de la schela Zemeș?

— Că soția —sînt căsătorit

Vedere parțială a platformei de reformare catalitică a Rafinării Pitești.

IALOMIȚA ȘI-A ONORAT ANGAJAMENTELE

(Urmare din pag. 1)

— Acestea sînt însă, tovarășe prim secretar, doar rezultatele finale, sau, oricum, foarte apropiate de final. Cifrele au, desigur, și neajunsurile lor. Nu dezvăluie și drumul străbătut, ci doar capătul lui, nu ne înfățișează procesul, ci doar ultima etapă. V-aș ruga să ne explicați cîteva din etapele anterioare, modalitățile prin care ați înregistrat aceste rezultate.

— Angajamentele formulate de noi în conferința județeană U.T.C. au fost corectate în scurtă vreme. Au apărut atunci și în județul nostru chemări la întrecere între organizațiile comunale și au scormit atent posibilitățile și s-a observat că erau mai mari. Comunele au fost cele care ne-au atras atenția că pot face mai mult — Borcea, Burdusan, Costimbești și altele — ceea ce ne-a obligat să reevaluați situația și s-o aducem la alte dimensiuni. Faptul că acum și aceste angajamente sînt la o oarecare distanță în urmă se datorează muncii asidue deosebite de comitetul județean U.T.C. și de întregul său activ pentru o largă popularizare a proiectelor. Se datorește, de asemenea, unei participări în masă a tineretului la fiecare acțiune întreprinsă, unei atmosfere de întrecere în suflete care a dăruit de-a lungul întregului an.

— Ați putea enumera cîteva din obiectivele mai importante pe care le-ați urmărit în mod deosebit pe parcursul anului? — De fapt, toate au avut importanță lor. Pe primul loc se situează, desigur, lucrările efectuate pentru sprijinirea campaniilor agricole. Mii de elevi au fost antrenati în campaniile de recoltare din vară și din toamnă. Alte mii de tineri au luat parte la înfrumusețarea comunelor lor, la amenajarea unor noi puncte de odihnă și distracție. Zece de mii de ore au fost efectuate numai în silvicultură, pentru plantarea noilor păduri și întreținerea celor existente și, bineînțeles, pe un loc aparte se situează cele două șantiere naționale de irigații în sistemele Petrolu-Stefan cel Mare și Gălățu-Căldărași, la care au lucrat și mulți tineri veniți din alte părți ale țării dar cei mai puțin erau din județul nostru, străduindu-se ca tot ei să se mențină în frunte.

— Valorile acestea pe care le-ați precizat pînă acum, economiile obținute, au un avantaj: acela că pot fi măsurate exact, în hectare, în tone, în lei. Aceasta înseamnă că sînt singurele posibile? — Bineînțeles, nu. Eforturile noastre de a atinge anumite cote valorice nu le-au pierdut din

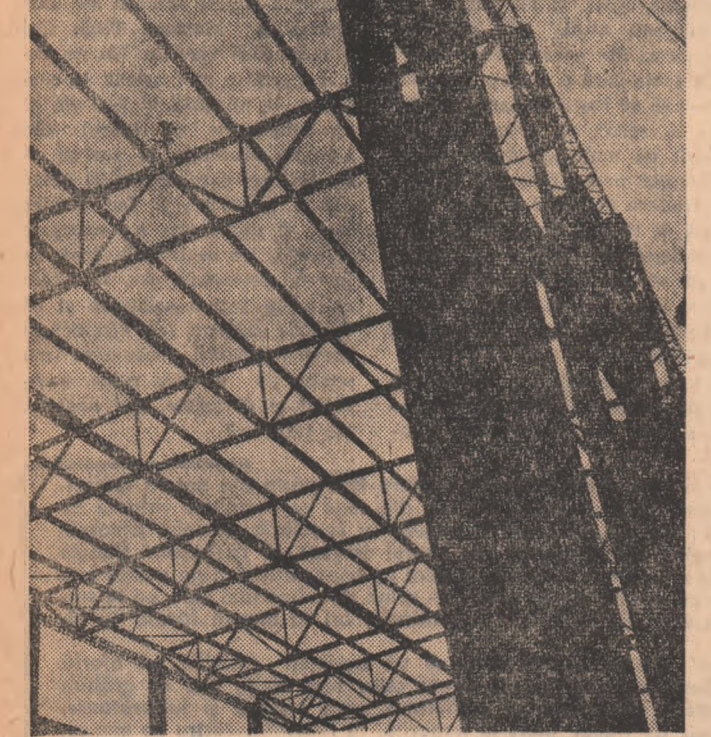
— Este unul din punctele noastre nevralgice — și nu singurul. El se explică prin faptul că la începutul anului, în unele părți, planurile de sistematizare și înfrumusețare nu fuseseră definite sau nu erau cunoscute de organizațiile U.T.C. și aici lipsa coordonării a eforturilor. De asemenea, se mai explică printr-o antrenare insuficientă a satelor aparținătoare, datorită necredincierii sau neglijării posibilităților lor. Iar mai tîrziu satelor și-au manifestat totuși, prezența, indiferent dacă fuseseră uitate sau nu de centrul de comună, ceea ce a ridicat mult valoarea economică lor.

— De aici înțeleg că o întrebare referitoare la deficiențele pe care le-ați avut în unele activități pe parcursul anului și în unele părți, planurile de sistematizare și înfrumusețare nu fuseseră definite sau nu erau cunoscute de organizațiile U.T.C. și aici lipsa coordonării a eforturilor. De asemenea, se mai explică printr-o antrenare insuficientă a satelor aparținătoare, datorită necredincierii sau neglijării posibilităților lor. Iar mai tîrziu satelor și-au manifestat totuși, prezența, indiferent dacă fuseseră uitate sau nu de centrul de comună, ceea ce a ridicat mult valoarea economică lor.

— În felul acesta ați anticipat o altă întrebare care se pune de obicei în finalul interviurilor. Cred că nu mai e nevoie s-o formulăm.

— Am început deja mai de mult consultarea organizațiilor și a cadrelor pentru stabilirea noulor angajamente. Fără îndoială, intenționăm ca cele mai frumoase puncte cîștigate în acest an să fie doar punctul de plecare pentru anul următor. La plinarea comitetului județean din 19 decembrie le vom dezbatute în amănunt și le vom fixa definitiv. Vrem, pe de altă parte, să lăsăm un larg cîmp de acțiune secției economice de curînd înființate, în seamă cărora va cădea răspunderea de a defalca angajamentele pe etape și de a face la sfîrșitul fiecărei etape scurte analize din mers, așa cum nu am făcut întotdeauna anul acesta. Tot prin secția economică va trebui să antrenăm mai mult în circuitul activității comisiile muncii voluntar-patriotice de pe lîngă comitetele comunale U.T.C., un domeniu care farășă a fost unul din punctele noastre nevralgice. În felul acesta vom asigura un și mai accentuat caracter de masă acțiunilor, o participare mult mai bogată, care va ridica nivelul calitativ al activității de organizație pe trepte superioare.

GH. GHIDRIGAN

Impunătoare construcție industrială: laminorul de benzi la reea, sala tratament termic, de la Combinatul siderurgic Galați

AGENDA

TELEGRAMS

Tovarăși ENVER HOJDA, Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, HADJI LLESHI, Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Albania, și MEHMET SHEHU, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, Secretar general al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășului ION GHEORGHE MAURER, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune: În numele poporului albanez, al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, al Prezidiului Adunării Populare, al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania, precum și în numele nostru personal, vă adresăm Dumneavoastră și prin Dumneavoastră poporului frate român mulțumiri sincere pentru felicitările și urările pe care ni le-ați adresat cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a eliberării Albaniei.

Dorim, la rândul nostru, din toată inima, ca harnicul popor român să obțină noi victorii în construcția socialistă a țării pentru dezvoltarea și înflorirea Republicii Socialiste România și ca relațiile de prietenie și de colaborare dintre țările noastre să se întărească și să se dezvolte continuu pe baza principiilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar, în interesul ambelor noastre popoare, al cauzei socialismului.

Președintele RICHARD M. NIXON a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, Președintele Consiliului de Stat, o telegramă în care se spune: Dragă domnule președinte, Echipajul navei spațiale „Apollo-12” și conotațiile mele mi se alătură în a vă exprima mulțumiri pentru felicitările „e-mail”-nase transmise de dvs. Sentimentul de mândrie determinat de această ultimă realizare științifică este firesc să fie împărtășit de toate popoarele planetei, întrucât aceste eforturi sînt dedicate folosului întregii omeniri.

ARTA DE A FI SĂNĂTOS

(Urmare din pag. 1)

nirea cercetărilor efectuate, mai ales în ultima vreme, în acest domeniu, este să ducă la „răsturnarea” definitivă a unor prejudecăți, la abordarea problemelor alimentației și medicației dintr-o nouă perspectivă, sector în care s-au înregistrat deja înnoiri.

G. Vasiliu — Alimentația trebuie să corespundă așteptărilor, în-deosebi în cazul tineretului, unor exigențe precise legate în primul rând de caracterul modern al procesului de învățămînt și de producție. Mai întâi un aspect deosebit de important este legat de modul în care sînt privite pauzele din procesul de învățămînt sau producție. În locul unei pălăvrăgeli sterile, a fumătălii, este necesară lucrarea în linște pe cât posibil, a unei gustări, a unei anumite gustări. Este greșită ideea conform căreia în pauza unei activități oarecare te relaxezi efectuînd un efort de altă natură sau complicîndu-te într-o activitate de „compromis”. Pauza trebuie să ofere o destindere reală, iar alimentele consumate pe durata ei să corespundă unor necesități de igienă internă.

— Ce ne puteți spune despre ritmicitatea și igiena alimentației? Este neapărat necesar să mîncăm la anumite ore?

P. I-Stoian — Neapărat, și din acest punct de vedere „tentativele” oferite de bufeturile expres, snack-baruri, punctele alimentare din întreprinderi, care „înștigă” la un consum de alimente neregulat sînt la ordine zilei. Se mestecă insuficient, mîncînd în grabă și la ore foarte diferite. Aceste, aparent neglijabile „practici”, duc însă direct la gastrite, diodenite, ulcere. Există elevi și studenți care în urma alimentației neregulate, au devenit anxioși, surșecitați, neatente.

— Se trăiește mai rapid, mai intens azi. Aceasta atrage și un ritm mai accentuat de consumare a medicamentelor?

P. I-Stoian — Neapărat, și din acest punct de vedere „tentativele” oferite de bufeturile expres, snack-baruri, punctele alimentare din întreprinderi, care „înștigă” la un consum de alimente neregulat sînt la ordine zilei. Se mestecă insuficient, mîncînd în grabă și la ore foarte diferite. Aceste, aparent neglijabile „practici”, duc însă direct la gastrite, diodenite, ulcere. Există elevi și studenți care în urma alimentației neregulate, au devenit anxioși, surșecitați, neatente.

— Ce ne puteți spune despre ritmicitatea și igiena alimentației? Este neapărat necesar să mîncăm la anumite ore?

P. I-Stoian — Neapărat, și din acest punct de vedere „tentativele” oferite de bufeturile expres, snack-baruri, punctele alimentare din întreprinderi, care „înștigă” la un consum de alimente neregulat sînt la ordine zilei. Se mestecă insuficient, mîncînd în grabă și la ore foarte diferite. Aceste, aparent neglijabile „practici”, duc însă direct la gastrite, diodenite, ulcere. Există elevi și studenți care în urma alimentației neregulate, au devenit anxioși, surșecitați, neatente.

EXPERIENȚA CREATOARE

(Urmare din pag. 1)

rostul meu se leagă de acest oras. Și se va lega și în viitor. Confesiunea lui Mihai Olos n-a fost făcută „pentru presă”. A fost rostită firesc, fără patetism, de pe una din schelele din holul cinematografului „Dacia”.

Nu-s puțin aceia care „argumentează” cramponearea lor de mediul din Capitală, ori de alt altor cîteva oras, prin lipsa de climat artistic al unor localități de „provincie”.

— Climatul acesta se creează. Îl creează, de exemplu, artiștii plastici din Bala Mare, mai vîrstnici și mai tineri. În jurul lor sînt artiști care o execută — s-au purtat cu prietenii mei — s-au purtat și se poartă multe discuții. S-a opinat că ar trebui să folosesc leninul, materie specifică Maramureșului. Am ales metalul. Metalul nu-i specific Maramureșului?

— Se obiectează că un oras de „provincie” nu oferă oportunități pentru „experiment” în materie de artă...

— Această lucrare nu poartă nicio semnificație. În acest sens ar putea fi numită abstractă. Ceea ce se poate povesti este povestea realizării ei. Are ceva din povestea cu Mesterul Manole. E adevărat, în ajara zilelor și nopților zidite în ea, alte jertfe nu mi-a cerut, decât nu socotim că unul din noi a căcut de pe schele — dar se vede că o știut cum să cadă, căci nu a pățit nimic. Tema lucrării este „Iuzia”. Am

Plecarea la Roma a tovarășului Gheorghe Pană

Marți dimineața a plecat la Roma delegația Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația Partidului Socialist Italian, va face o vizită în Italia. Din delegație fac parte tovarășii Roman Moldovan, membru al C.C. al P.C.R. și Andrei Ștefan, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vas și Vasile Popov, membri ai C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

La sosirea la Roma, pe aeroportul „Leonardo da Vinci”, delegația a fost întâmpinată de Luciano de Pascalis, membru al Direcției P.S.I., Gianni Finocchiaro, membru al C.C. al P.S.I. și Pier Lombardo Vigorelli, de la secția internațională a P.S.I. Au fost de față dr. Iacob Ionascu, ambasadorul României la Roma și membri ai ambasadei. (Agerpres)

INGOTRO, AUREL DUMITRESCU?

● UN TINĂR CAMPION EUROPEAN ÎȘI RENEAGĂ... ANTRENORUL ● FEDERAȚIA DE BOX REACȚIONEAZĂ PROMPT, DAR INEFICACE ● TURNEUL CAMPIONULI PESTE HOTARE SE SOLDEAZĂ CU EȘECURI ● OMUL CU PĂRUL ALB REFUZĂ SĂ VORBEASCĂ ● CUM VA PROCEDA AZI TINĂRUL CAMPION?

S-au consumat sau mai bine spus, se consumă încă două dra-me. Și deși nu este în intenția noastră să dramatizăm și mai mult faptele, le vom consemna, totuși, gîndindu-ne la învățămintele pe care le pot extrage sportivii „migratori” deoarece, în majoritatea cazurilor — și am putea da exemple numeroase — migrarea spre așa-zisele „tărâmuri insorite” s-a soldat, cu același implacabil rezultat: RATAREA.

Cititorii își mai amintesc, desigur, de campionatul european de box, care s-a desfășurat la București. Printre multele momente emotionante, unul a pus virf tuturor. A fost cel în care tribunele nu scundau numai numele boxerului din ring, ci și pe cel al antrenorului. S-a scandat așa: „Hai Lucian! Hai Lucian!” S-a scandat astfel cîteva seri la rând. Adică, pînă cînd, pe treapta cea mai de sus a urcăt tinărul Aurel Dumitrescu, boxerul în care spectatoarii credeau că văd o copie fidelă a celui mai mare boxer pe care l-a avut țara noastră: Lucian Popescu. Și atunci, în acele clipe, doi oameni au plîns de bucurie: Aurel Dumitrescu, proaspatul CAMPION EUROPEAN, în vîrstă de numai 19 ani și, în colțul ringului, omul cu părul alb, omul care a adus glorie sportului românesc, omul al cărui nume sună alt de simplu și firesc, peșterii auzul nostru: LUCIAN POPESCU. Un nume rostit pe toate continentele lumii. Un nume care a purtat cu cinste povara, nu ușor, a TREI TITLURI DE CAMPION EUROPEAN.

Se gîndeau, oare atunci, în clipa izbînzii, cei doi — antrenor și elev — că va sosi, nu pește mult timp și clipa... despărțirii? Cu siguranță, nu! Și, totuși, clipa despărțirii a sosit mai repede decît ar fi putut bănui cineva. Cursat de cluburile „Dinamo și Steaua — Aurel Dumitrescu a optat pentru Steaua. Așupra felului în care a fost obținută această a-deziune, nu vom insista. La urma urmelor, nici nu contează. Ceea ce este dureros, ceea

INGOTRO, AUREL DUMITRESCU?

ce indignează este felul în care s-a desfășurat despărțirea dintre antrenor și elev. O vom reda deși, mărturisim, am fi preferat să nu ni se ofere această ocazie...

La o reuniune de verificare, în pace! Antrenorul meu este Ioan Chiriac (N.R. — antrenorul clubului Steaua). Omul cu părul alb, omul care știa să lupse numai pentru victorie, el bine, omul acesta, s-a văzut învinș. L-a învinș obrăznicia, tupeul, nerecunoștința lui puști de 19 ani... Capul alb s-a plecat! Lovitura nu era din... pumn! Era o lovitură mult mai grea, o lovitură dată cu bumerangul impertinent...

Federația română de box a reacționat: Aurel Dumitrescu a fost suspendat o lună. Măsură laudabilă, desigur, dar... fără efect, pentru că această măsură nu a schimbat cu nimic fața lucrurilor, deoarece, după suspendare, ca să „uite de necează”, Aurel Dumitrescu a fost purtat prin cîteva țări străine. A fost în Franța și a făcut un meci... nul. Un „nul” în care a cântărit mult, probabil, aurul de campion european, în Irlanda, și apoi, în Scoția, arbitrii nu s-au mai lăsat însă impresionați de o aureolă sifonată și au dictat înfrîngerea campionului. Și credem că nu exagerăm dacă vom afirma că aceste sînt și rezultatele „nerecunoștinței” tinărului boxer.

Avem în față pe antrenorul din mîinile cărui a ieșit CAMPIONUL EUROPEAN Aurel Dumitrescu, încercăm să abordăm acest subiect, dar Lucian Popescu nu acceptă. Insistăm. Ne spune doar atât: — Aurel Dumitrescu este tinăr și, poate de aceea a și greșit. Eu însăși îl dăvesc din toată inima și bărbătește SUCCES! Privim mica sală a clubului „Progresul”. Aici s-a născut un campion european; ni se pare că nu e puțin lucru. Aici, doi oameni au asudat ore întregi, zile, săptămîni, adică aproape patru ani, pînă cînd, elev și maestrul s-au contopit într-o singură ființă. Și iară nu ni se pare puțin lucru. Mai ales în ce-l privește pe antrenor.

Încercînd totuși să trecem peste toate acestea, încercînd să fim realiști, vom spune că înțelegem bine motivele care au determinat transferul lui Aurel Dumitrescu. Mai mult, ne permitem să presupunem că tinărul boxer va găsi la clubul Steaua (și acolo antrenorii sînt pricepuți) aceeași punte către succes pe care i-a deschis-o antrenorul emare LUCIAN POPESCU. Dar el trebuie să știe că întodeauna, indiferent de cluburile la care va activa, indiferent ce succese va obține, în inimile și conștiințele spectatoarelor, numele Aurel Dumitrescu va fi legat, întodeauna, de cel al lui Lucian Popescu, adică de numele și prestigiul antrenorului care l-a descoperit și l-a făcut „MARE”. De aceea, ceea ce nu putem înțelege în nici un chip, ceea ce ni se pare inexplicabil la un tinăr de 19 ani, este gestul lipsit de omenie și de elementar bun simț cu care și-a grațiat antrenorul.

Creдем că singurul în măsură să explice și să justifice acest gest — deși va fi greu să o facă! — este chiar acest „puști” cărui li rezervăm un spațiu în coloanele ziarului nostru, măcar pentru a-și cere scuze publice celui pe care l-a rănit adînc. Cit despre raportul di-

DIN ACTIVITATEA DE PREGĂTIRE A TINERETULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI

Pe catedră, stația de radio clipește cu multitudine „ochilor” și „nasurilor” și de metal sau sticlă către cei cîțiva tineri care o înconjoară curioși și atenți. Unul dintre ei, cu înfățișarea neobișnuită din pricina căștii de ebonită fixate la urechi, răsuște încordat butoanele stației încercînd să fixeze frecvența partenerului. Deasupra întregului grup tremură și air, ca un simbol al tineretului și al căutărilor, adunînd din eter undele electromagnetice, antena filară a stației.

Ne aflăm în ora de pregătire pentru apărarea patriei, împreună cu elevii claselor a XII-a de la Liceul „Mihai Sadoveanu” din București care fac parte din cercul tehnico-aplicativ de legături radio. Pentru astăzi, în program sînt inscrite problemele legate de cunoașterea stației de radio și punerea ei în funcțiune. Lecția se desfășoară, mai întâi, pe plan teoretic, solicitînd din plin cunoștințele de fizică ale elevilor, captîndu-le atenția prin dificultatea problemelor pe care le ridică buna funcționare a unei stații de radio în orice condiții, prin învederarea problemelor de orientare în e-

ETICA SPORTIVA

Îți mai aduci aminte Aurel Dumitrescu?

gură ființă. Și iară nu ni se pare puțin lucru. Mai ales în ce-l privește pe antrenor.

Încercînd totuși să trecem peste toate acestea, încercînd să fim realiști, vom spune că înțelegem bine motivele care au determinat transferul lui Aurel Dumitrescu. Mai mult, ne permitem să presupunem că tinărul boxer va găsi la clubul Steaua (și acolo antrenorii sînt pricepuți) aceeași punte către succes pe care i-a deschis-o antrenorul emare LUCIAN POPESCU. Dar el trebuie să știe că întodeauna, indiferent de cluburile la care va activa, indiferent ce succese va obține, în inimile și conștiințele spectatoarelor, numele Aurel Dumitrescu va fi legat, întodeauna, de cel al lui Lucian Popescu, adică de numele și prestigiul antrenorului care l-a descoperit și l-a făcut „MARE”. De aceea, ceea ce nu putem înțelege în nici un chip, ceea ce ni se pare inexplicabil la un tinăr de 19 ani, este gestul lipsit de omenie și de elementar bun simț cu care și-a grațiat antrenorul.

Creдем că singurul în măsură să explice și să justifice acest gest — deși va fi greu să o facă! — este chiar acest „puști” cărui li rezervăm un spațiu în coloanele ziarului nostru, măcar pentru a-și cere scuze publice celui pe care l-a rănit adînc. Cit despre raportul di-

RECOMANDAT-EXPRES

În ultima perioadă municipal Pitești a găzduit mult disputate partide dintre cele mai bune echipe de fotbal clasate pe primele locuri în zonele diviziilor sătești. Reprerzentativii tineretului săteșc argheșean din cîntă zone distincte ale județului nostru — respectiv comuna Municipiului Pitești zona Pitești, Costești, Curcea de Argeș și Cîmpulung-Muscel, echipele de fotbal din comuna Ștefănești-Valea Mare, Ștefănești-Muscel, Călinești-Ciofîrgești și Rociu și-au dat rendez-vous într-o bătălie finală pentru cîștigarea mult râvnitului titlu de campion pe județ a diviziilor sătești de fotbal prima ediție — inițiată de către Comitetul Județean Argeș al U.T.C.

FIECARE DUMINICĂ — O SĂRBĂTOARE A SPORTULUI

După o întrecere echilibrată și pasionantă au ajuns în finală, cum era și de așteptat, cele mai bune formații: Valea Mare-Ștefănești și Ștefănești-Muscel. De remarcă, că victoria nu s-a putut decide după primele 90 de minute de joc. A fost nevoie de prelungiri. Dar și după 120 de minute de joc scorul rămînea egal: 2-2. Se procedăză, atunci, la executarea a cîte 10 lovituri de la 16 metri de către fiecare echipă. Muli abili și precizi se dovedesc tinerii fotbalști din Valea Mare-Ștefănești care cîștigă trofeul precum și dreptul de reprezenta tineretului nostru argheșean într-o întâlnire internațională cu o echipă similară

lor reușind astfel un număr și mai mare de echipe reprezentative de comuna la stăruie competiției care, așa cum se știe, contribuie la afirmarea talentelor atleto în tineretului argheșean. Fotodată, sperăm că aceasta va fi un și mai mare succes extinderii și dezvoltării bazelor sportive, întineririi echipei existente cu mai multă grijă de către organizațiile U.T.C. Vrem să facem, dacă se poate, din fiecare duminică, o sărbătoare a sportului.

GH. NEAGU șef al sectorului sport al Comitetului Județean Argeș al U.T.C.

● ECHIPA DE HOCHET PE GHEATĂ A U.R.S.S. a plecat în Canada unde va susține un turneu de opt meciuri. La 20 decembrie va pleca în Elveția selecționata de juniori a U.R.S.S., care va participa la turneul de la Lausanne și va lua parte la campionatul mondial pentru juniori programat la Geneva.

● ÎN RUNDA a 4-a a turneului internațional feminin de șah de la Moscova, Gertrude Baumstark a remizat cu Marina Ostrovskaja (U.R.S.S.), rezultat consensat și în partida Natalia Konopleva—Kveta Eretova. Restul partidelor, printre care Tatiana Lemackio—Ljudmila Belovenaj, s-au întrerupt.

MERIDIAN

In clasament conduce Lemackio (U.R.S.S.) cu 3 puncte și o partidă întreruptă.

● ÎN URMA UNEI ANCHETE întreprinse în rîndul comentatorilor de specialitate din Australia, Anglia, Franța și S.U.A., Bill Tilden a fost desemnat drept cel mai bun jucător de tenis al tuturor timpurilor. Campion al S.U.A., Bill Tilden a fost component al echipei americane pentru „Cupa Davis” în perioada 1920—1936. El a totalizat 118 puncte din 120 posibile, fiind urmat în acest interesant clasament de Don Budge (S.U.A.), Rod Laver (Australia), Pancho Gonzales (S.U.A.), Jack Kramer (S.U.A.), Fred Perry (Anglia), Henri Cochet (Franța), René Lacoste (Franța) și Lewis Hoad (Australia).

T. POGOCEANU

Meridian Meridian Meridian

RECOMANDAT-EXPRES

În ultima perioadă municipal Pitești a găzduit mult disputate partide dintre cele mai bune echipe de fotbal clasate pe primele locuri în zonele diviziilor sătești. Reprerzentativii tineretului săteșc argheșean din cîntă zone distincte ale județului nostru — respectiv comuna Municipiului Pitești zona Pitești, Costești, Curcea de Argeș și Cîmpulung-Muscel, echipele de fotbal din comuna Ștefănești-Valea Mare, Ștefănești-Muscel, Călinești-Ciofîrgești și Rociu și-au dat rendez-vous într-o bătălie finală pentru cîștigarea mult râvnitului titlu de campion pe județ a diviziilor sătești de fotbal prima ediție — inițiată de către Comitetul Județean Argeș al U.T.C.

FIECARE DUMINICĂ — O SĂRBĂTOARE A SPORTULUI

După o întrecere echilibrată și pasionantă au ajuns în finală, cum era și de așteptat, cele mai bune formații: Valea Mare-Ștefănești și Ștefănești-Muscel. De remarcă, că victoria nu s-a putut decide după primele 90 de minute de joc. A fost nevoie de prelungiri. Dar și după 120 de minute de joc scorul rămînea egal: 2-2. Se procedăză, atunci, la executarea a cîte 10 lovituri de la 16 metri de către fiecare echipă. Muli abili și precizi se dovedesc tinerii fotbalști din Valea Mare-Ștefănești care cîștigă trofeul precum și dreptul de reprezenta tineretului nostru argheșean într-o întâlnire internațională cu o echipă similară

lor reușind astfel un număr și mai mare de echipe reprezentative de comuna la stăruie competiției care, așa cum se știe, contribuie la afirmarea talentelor atleto în tineretului argheșean. Fotodată, sperăm că aceasta va fi un și mai mare succes extinderii și dezvoltării bazelor sportive, întineririi echipei existente cu mai multă grijă de către organizațiile U.T.C. Vrem să facem, dacă se poate, din fiecare duminică, o sărbătoare a sportului.

GH. NEAGU șef al sectorului sport al Comitetului Județean Argeș al U.T.C.

MESAJE ÎN ETER

Urmează apoi partea practică a lecției, cunoașterea efectivă a panoului de comandă al stației de radio și manevrarea ei. Viu interesează elevii rolesc ca niște albine în jurul stației, răsucind butoanele de punere în funcțiune sau pe cele ale aparatelor de măsură, calculînd în gînd sau cu voce tare frecvența optimă și bucurîndu-se copilărește, cînd izbutesc să realizeze acordul necesar unei convorbiri prin eter. Lectorul ne vorbește cu

re-o manevrează cu iscusință și pasiune. — Cercul tehnico-aplicativ de legături radio este util elevilor și sub alte aspecte decît cel al pregătirii pentru apărarea patriei, ne spune profesorul Victor Iliescu, cadru didactic responsabil al acestui cerc. Ca profesor de fizică îl cunosc bine pe majoritatea elevilor înscriși aici și știu, spre exemplu, că mulți dintre ei vor susține după absolvire examene cu caracter

minuirea panoului de comandă de orientare în eter. Doi dintre ei, Radu Moldovan și Mircea Floarea, ne mărturisesc că problemele de radiofonică, în-deosebi cele practice, i-au interesat de mai multă vreme, că în acest cerc au avut pentru prima oară posibilitatea de a lucra efectiv cu o stație de radio. Amîndoi sînt convinși că, așa cum afirmă — de altfel — și ofițerul-lector, s-ar putea descurca oricînd pe teren, în cele mai neprevăzute

la Fabrica de Confeccii și Tricotaje București. Invatăm mai întâi despre explozivitate, apoi despre unda de soc, despre respirația artificială. Și aici expunerea teoretică e însoțită de nenumărate exemplificații la plînsuri iar lectorul nu pierde prilejul de a sonda, cu rezultate exclusiv favorabile, în-terusul cursantelor, pentru problemele predate, pînă în-țrebrări dificile, cărora li se răspunde însă cu promptitudine,

O. NEGRU

Panama: LOVITURA DE STAT A EȘUAT

Generalul Omar Torrijos a reușit marți să revină la conducerea statului panamez, după ce cu 24 de ore înainte fusese destituit de doi dintre colaboratorii săi apropiați, care organizaseră o lovitură de stat în timpul absenței sale din țară.

După cum transmite agenția U.P.I., principalii autori ai loviturii de stat, colonelii Silvera, Sanjur și Nenezan, au fost arestați, după un puternic schimb de focuri dintre partizanii lor și cei ai generalului Torrijos.

Torrijos a reușit să revină în țară cu ajutorul președintelui Nicaragiei, Anastazo Somoza-Debayle, care i-a pus la dispoziție un avion ce a aterizat în orașul David din provincia Chiriqui. Imediat după aterizare, garnizoana orașului, precum și toate forțele Gărzii Naționale din provincia Chiriqui s-au raliat acestuia. De la David el s-a îndreptat spre capitala țării într-un marș de „recucerire” a țării, vizitând diferitele cazarme ale Gărzii Naționale unde a fost primit cu entuziasm de către ofițeri și soldați. La jumătatea drumu-

lui, generalul Torrijos s-a urcat la bordul unui avion cu care a sosit la Ciudad de Panama, unde numeroase cazărmi i-au rămas fidele. Forțe ale Gărzii Naționale au înconjurat Palatul prezidențial și au arestat pe principalii autori ai loviturii de stat, după un violent schimb de focuri.

Agencia U.P.I. anunță că în prezent situația în capitala țării a revenit la normal. Șeful jurnii militare a anunțat că în următoarele ore se va adresa populației prin intermediul posturilor de radio și televiziune.

G. Pompidou despre politica externă a Franței

Președintele Franței, Georges Pompidou, a rostit luni seara o cuvântare la posturile de radio și televiziune, în care a făcut un bilanț succint al celor șase luni de cind a preluat funcția de șef al statului.

„Vorbind despre politica externă, președintele a reafirmat datele ei esențiale și constante”. El a reieșit în acest sens „efortul răbdător și constant pentru favorizarea destinului și păcii, fie că este vorba de securitatea europeană, fie de soluția conflictelor din Orientul Mijlociu, Vietnam, Biafra, pe baza dreptului tuturor popoarelor de a dispune de ele însele și a dreptului tuturor statelor la existență și securitate”. El a evocat, de asemenea, „menținerea activă a cooperării cu toate țările”. Președintele s-a referit la „legăturile seculare” ale Franței cu S.U.A. și la „cooperarea cu Uniunea Sovietică”. Înțărirea relațiilor aceste două state va fi accentuată, după părerea președintelui, de vizitele pe care el le va face în cursul anului viitor

Luni seara a avut loc la Roma o întâlnire a primului ministru, Mariano Rumor, cu secretarii celor patru partide ale fostei coaliții guvernamentale de centru-stînga — Arnaldo Forlani (Partidul Democrat-Creștin), Francesco De Martino (Partidul Socialist), Mauro Ferri (Partidul Socialist Unitar) și Ugo la Malfa (Partidul Republican). Reunirea „în patru” — prima după sciziunea produsă în luna iulie a.c. în rândul socialistilor — a prilejuit discuții ample privind situația actuală din Italia.

În comunicatul dat publicității la încheierea discuțiilor se menționează că primul ministru Rumor a prezentat secretarilor celor patru partide situația generală a țării. El a propus cu acest prilej partenerilor vechii coaliții o „reluare a unei colaborări organice de centru-stînga”. Liderii acestor partide s-au angajat ca, împreună cu celelalte organe politice să studieze propunerea președintelui Consiliului de Miniștri.

„Phicag” se întoarce acasă...

Primul contingent al trupelor filipineze care luptă împotriva forțelor patriotice din Vietnam de sud alături de unitățile americano-saigoneze și-a făcut simțită trecută bagajele și a plecat spre casă. Într-un gest umanitar, înaltul comandament al Forțelor armate de eliberare din Vietnamul de sud a anunțat un armistițiu față de colaboratorii filipinezi, ca urmare a anunțării retragerii lor din Vietnam.

Intenția de readucere în țară a contingentului filipinez din Vietnam de sud fusese anunțată de președintele Ferdinand Marcos încă în luna octombrie. Ea nu a produs surpriză fiind anticipată în mai multe rânduri. În alături de tinerii filipinezi ce au făcut parte din aceste unități, cei ce s-au bucurat mai mult au fost pădăoxal... contribuabilii nord-americani. Trei motive principale par să fi stat la baza măsurii luate de guvernul de la Manila: o „reevaluare” a politicii externe a Filipinelor; lipsa de fonduri pentru menținerea contingentului și apariția unor noi probleme interne, îndeosebi activitatea guerrerilor „Huks”.

Înaintea alegerilor prezidențiale din luna noiembrie, președintele Marcos insistase asupra „necesității unei reevaluări” a politicii externe a regimului său, aceasta constituind dealtfel unul din punctele centrale ale campaniei sale electorale. Discursurile lui Marcos conțineau promisiuni de revizuire a tratatelor încheiate cu Statele Unite, în special a acordului care prevede menținerea, pe timp de 90 de ani, a unui număr de 23 trupe militare nord-americane pe teritoriul filipinez. Șeful statului a fost nevoit să înă seama de sentimentele antiamericane ce se intensificaseră în țară, mai ales ca urmare a asasinării unui cetățean filipinez de către un soldat american, ceea ce a dus la numeroase demonstrații în favoarea desființării bazelor militare ale S.U.A. din Filipine și a promovării unei politici externe cu adevărat independentă.

În ce privește contingentul de trupe filipineze din Vietnamul de sud, denumite în mod oficial „Grup de acțiune civilă” sau „Phicag”, președintele Marcos declarase în două rânduri că este hotărât să-l rechemă în țară. Motivul invocat a fost lipsa fondurilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor legate de menținerea unității, cel puțin de față, Washingtonul suportă sume necesare. După cum a dezvăluit recent senatorul William Fulbright, guvernul Statelor Unite nu a făcut, în fapt, decât să cumpere mercenari, pentru a putea afirma apoi „cît de mult este sprijinită politica sa în Vietnam”, îndeosebi în rundurile unor țări asiatice. Fulbright a declarat că, în baza unui acord secret încheiat în anul 1966 între fostul președinte Lyndon Johnson și guvernul filipinez, Statele Unite au cheltuit, din banii contribuabililor americani, 45 milioane dolari pentru menținerea contingentului de trupe filipineze în Vietnamul de sud. Acorduri similare, a indicat el, au fost încheiate și cu regimurile din Tailandă și Coreea de sud. Dar în ciuda acestei „infinții” de dolari, colaborarea Filipinelor la intervenția armată din Vietnamul de sud a devenit tot mai nepopulară în această țară, promisiunile făcute de Ferdinand Marcos privind hotărârea de a retrage trupele „Phicag” din Vietnam, contribuind substanțial, după părerea observatorilor, la reevaluarea sa în funcția prezidențială.

În sfîrșit, nu pe ultimul plan au fost puse dificultățile interne ale guvernului manifestate, pe de o parte, prin rezistența tot mai accentuată a opiniei publice față de menținerea unor măsuri cu caracter nepopular, iar pe de altă parte, prin intensificarea activității formațiilor de guerrerii „Huks” a căror prezență este semnalată de peste 10 ani în diferite zone ale insulelor filipineze. Or, în actualele condiții, guvernul de la Manila nu și poate permite să-și disperseze forțele sale armate pe două fronturi.

Simbata trecut, la baza militară Tay Ninh, din Vietnamul de sud, a avut loc „parada de adio” a peste 1.000 din cei aproximativ 2.000 de militari filipinezi dizlocați în Vietnamul de sud încă din anul 1966. A fost o festivitate care, după cum a văzut să sublinieze agenția U.P.I., nu a provocat nici o onțioză din partea poporului Filipinelor. „Ba, s-ar putea spune că dimpotrivă...”

P. NICOARA

Vienamul de sud. O subunitate de patrioți acționând în zona Platourilor Inalte.

Delegația militară română și-a încheiat vizita în U. R. S. S.

MOSCOVA 16 — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: Delegația militară română condusă de ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, generalul-colonel Ion Ionță, care, la invitația ministrului apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grečko, a făcut o vizită oficială în U.R.S.S., a părăsit luni seara Moscova, îndreptându-se spre patrie.

La gara Kiev, împodobită cu drapelul de stat al Republicii Socialiste România și Uniunii Sovietice, delegația a fost condusă de mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grečko, ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice, I. I. Jakubovski, prim-locțiitor al ministrului apărării, comandantul suprem al forțelor armate unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, de general de armată A. A. Epșev, șeful Direcției politice superioare a armatei și flotei maritime militare, generalul de armată S. L. Sokolov, prim-locțiitor al ministrului apărării, amiralul flotei Uniunii Sovietice S. G. Gorskov, locțiitor al ministrului apărării, comandant suprem al flotei maritime militare a U.R.S.S., precum și de alți generali și ofițeri superiori sovietici.

Erau prezenți Teodor Marinescu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în U.R.S.S., colonelul Cornel Berar, atașat militar, aeri și naval al României la Moscova, precum și membri ai ambasadei.

Au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări. Cel doi miniștri au trecut în revistă garda de onoare aliniată pe peron.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 16. — Corespondentul Agerpres, L. Duță, transmite: La 16 decembrie, la Moscova au început lucrările celei de-a 7-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. în cursul căreia vor fi dezbătute și aprobate proiectele planului economiei naționale și al bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1970, precum și unele probleme privind ocrotirea sănătății și asigurările sociale.

La tribuna prezidului sesiunii se aflau Leonid Brejnev, Alexei Kossighin, Nikolai Podgornii și alți conducători sovietici de partid și de stat.

În raportul asupra proiectului de plan pe anul 1970, Nikolai Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a înfățișat unele realizări ale economiei sovietice și a prezentat unii indicatori ai dezvoltării economiei sovietice în anul 1970.

Ministrul finanțelor, Vasili Garbusov a prezentat proiectul de buget.

Cuvîntarea lui Richard Nixon

Președintele S.U.A., Richard Nixon, a anunțat luni seara, într-o cuvîntare radiotelevisată, retragerea din Vietnamul de sud a încă 50.000 de militari americani pînă la data de 15 aprilie 1970.

El a afirmat că, prin această, totalul trupelor americane retrase din Vietnam, din momentul instalării sale la Casa Albă, va atinge cifra de 115.500 oameni. Nixon a susținut că programul de retragere din Vietnam este posibil datorită „preluării efortului militar” de către saigonezi. El a afirmat că, așa cum se arată în unele rapoarte pe care le-a primit în ultima vreme și în special în raportul lui Robert Thomson, expert britanic trimis special în Vietnamul de sud, această măsură poate fi luată datorită faptului că a crescut gradul de instrucție al forțelor militare saigoneze, capacitatea de luptă a acestor trupe. În felul acesta, președintele a lăsat să se înțeleagă că războiul din Vietnam va continua, susținerea sa fiind transmisă tot mai mult saigonezilor. Vorbitorul a repetat, totodată, vechile sale afirmații referitoare la faptul că „în cazul în care va ajunge la concluzia că o activitate inamică sporită pune în pericol forțele americane rămase în Vietnam” nu va ezita „să ia măsuri drastice și efective pentru a face față acestei situații”.

Occupîndu-se de mersul tratatelor de pace de la Paris, Nixon a declarat că „nu a fost realizat nici un progres pe frontul negocierilor”, încercînd să arunce pentru aceasta vina asupra R. D. Vietnam și Frontul National de Eliberare din Vietnamul de sud. El a afirmat, totodată, că S.U.A. vor continua să participe la tratativele de la Paris.

În cuvîntarea sa, președintele S.U.A. s-a ocupat în special de procesul de „vietnamizare” a războiului, ceea ce înseamnă în esență o politică de prelungire a conflictului vietnamez.

pe scurt

● AMBASADORUL României în R.P. Mongolă Sandu Ioan, a organizat la Ulan Bator o gală de filme românești. Au participat T. Punjangerov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, P. Sagdarsuren, șeful Secției Relațiilor Externe a C.C. al P.P.R.M., D. Cimidorj, adjunct al ministrului afacerilor externe, I. Batmang, președintele Asociației de prietenie mongolo-română, oameni de cultură și artiști, ziaristi. Au fost, de asemenea, prezenți șefii misiunilor diplomatice din Ulan Bator.

● CONVORBIRI COMERCIALE SOVIETO-ITALIENE

● E.A. Moscova au început convorbirile între o delegație comercială sovietică și una italiană cu privire la perspectivele dezvoltării comerțului dintre cele două țări, anunțat de către ambasada TASS.

● AUTORITAȚILE tailandezelor anunță că forțele patriotice au organizat luni o ambuscadă împotriva forțelor polițienești în provincia Ratchaburi, la aproximativ 90 km sud de capitală țării. În cursul incidentelor care au avut loc, precizându-se un comunicat al comandamentului militar de la Bangkok, șase polițiști tailandez și o persoană civilă au fost uciși, iar alți trei polițiști au fost răniți.

● BAZA AMERICANA DE LA WHEELS FIELD

● E.A. Tripoli au început negocierile libano-americane cu privire la evacuarea bazei militare aeriene a S.U.A., Wheels Field, înainte de 24 decembrie 1970, data expirării acordului care reglementează statutul acestei baze.

● În cadrul convorbirilor vor fi stabilite date și detaliile evacuării instalațiilor militare americane. Delegația libiană la convorbiri este condusă de Abdel Salam Jaloud, membru al Consiliului comandamentului revoluționar.

● În capitala Tanzaniei au luat sfîrșit lucrările seminarului de studii privind problemele încrețurii din țările Africii centrale și de est. Cuvîntul de încheiere a fost rostit de ministrul educației naționale al Tanzaniei, Yohan Mgonjia, care a reieșit că spiritul duman al țării africane este în prezent neocolonialismul, în formele sale diverse.

● EPIDEMIA de gripă care a cuprins cea mai mare parte a țărilor Europei continuă să se extindă. În Franța, temperatura scăzută și umiditatea, ca și ceața, mențin în numeroase regiuni un teren favorabil bolii și propagării epidemiei. Două re-

COMUNICAT

cu privire la cea de-a patruzeci și patra ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

Între 11 și 16 decembrie a.c. a avut loc la Moscova cea de-a patruzeci și patra ședință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc. La ședință au participat reprezentanții țărilor membre ale C.A.E.R. în Comitetul Executiv: T. Tolov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, F. Hamouz, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, G. Weiss, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrată Germană, D. Kombojav, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, Gh. Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, A. Apro, vicepreședinte al guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, M. Lesecik, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

La ședință au participat președinți ai grupelor de lucru create de Comitetul Executiv: N. Baibakov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., V. Kirișilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat pentru știință și tehnică al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., M. Seyfried, ministrul căilor de comunicații al R.P. Polone, precum și St. Gabor, președintele Biroului Comitetului Executiv, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării al Republicii Socialiste România.

Ședința a fost prezidată de F. Jaroszewicz, reprezentant al Republicii Populare Polone, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Polone.

La ședința Comitetului Executiv a avut loc un schimb de păreri referitor la mersul lucrărilor privind pregătirea, în conformitate cu hotărîrea celei de-a XXIII-a sesiuni (speciale) a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, a proiectului programului complex de perspectivă al aducerii și perfecționării în continuare a colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. Comitetul Executiv a stabilit să se continue activitatea în această problemă.

Comitetul executiv a examinat rapoartele elaborate de grupa formată din conducătorii organelor de planificare ale țărilor membre ale C.A.E.R. (Consiliul de Miniștri), cu privire la problemele dezvoltării în continuare a colaborării în domeniul activității de planificare a țărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul coordonării planurilor de perspectivă îndelungată, privind principalele ramuri ale economiei naționale și tipuri de producție, în domeniul prognozării economiei, științei și tehnicii.

Concluziile și propunerile acestor rapoarte vor fi folosite la elaborarea proiectului programului complex.

Comitetul executiv, examinînd propunerile biroului comitetului executiv cu privire la

stadul elaborării coordonării planurilor pe anii 1971-1975 a recomandat țărilor interesate membre ale C.A.E.R. să realizeze colaborarea în planificarea unor tipuri de mașini-unelte așchietoare, tehnica electronică de calcul, sistemul de transport în containere, unele tipuri deficitare de tablă laminată, țevi și alte profile.

La ședința comitetului executiv au fost examinate unele probleme legate de perfecționarea bazelor juridice contractuale ale colaborării economice. S-a considerat îndeosebi oportunitatea se elaboreze o serie de măsuri îndreptate spre creșterea răspunderii economice a părților pentru îndeplinirea obligațiilor reciproce, pentru perfecționarea în continuare a activității organelor de arbitraj ale țărilor lor și a modului de examinare a litigiilor dintre organizațiile economice ale țărilor membre ale C.A.E.R. Tînd seama de faptul că, pentru aducerea și perfecționarea în continuare a colaborării economice și tehnico-științifice are o mare importanță studiarea sistematică și elaborarea problemelor juridice ale acestei colaborări, comitetul executiv a considerat necesar să creeze consfătuirile reprezentanților țărilor membre ale C.A.E.R. pentru probleme juridice.

Comitetul executiv a adoptat o serie de recomandări și măsuri îndreptate spre perfecționarea în continuare a activității organelor C.A.E.R.

Comitetul executiv a luat cunoștință de informarea despre acțiunile cu privire la coordonarea și aducerea colaborării în cele mai importante domenii ale

ceretărilor tehnico-științifice, folosindu-se forme organizatorice eficiente.

Comitetul executiv, subliniind necesitatea elaborării aprofundate și complexe din punct de vedere teoretic, metodologic și aplicativ a problemelor economice, prevăzute de cea de-a 23-a sesiune (specială) a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, a considerat necesar să recomande sesiuni C.A.E.R., crearea, de către țările interesate, membre ale C.A.E.R. a institutului internațional pentru probleme economice ale sistemului mondial socialist.

Examinînd informarea Comisiei permanente C.A.E.R. pentru transportul cu privire la studiul elaborării „regulilor și condițiilor unice ale transportului marfii” care să asigure activitatea organelor de arbitraj ale țărilor membre ale C.A.E.R., Comitetul executiv a dat sarcina comisiei să elaboreze un proiect de convenție multilaterală între țările membre ale C.A.E.R. privind aplicarea acestor reguli la efectuarea transporturilor internaționale auto de mărfuri.

Comitetul executiv a examinat unele probleme curente ale activității transporturilor feroviare, legate de transportul mărfurilor de comerț exterior ale țărilor membre ale C.A.E.R. și a adoptat recomandări corespunzătoare.

La ședința comitetului executiv au fost aprobate planul de lucru al comitetului executiv și bugetul secretariatului consiliului pe anul 1970 și, de asemenea, au fost examinate și alte probleme (pe colaborării economice și tehnico-științifice).

Ședința comitetului executiv a decurs într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

PRESA INTERNAȚIONALĂ DESPRE ASASINATUL DE LA „BEL AIR”

De unde să înceapă procesul?

Crima de la vila „Bel Air” continuă să suscite comentarii în presa străină. Revista pariziană „L'Express” publică un articol din care extragem.

Soluționarea crimei enigmatice, în principiu, a fost realizată. Identificarea culpabililor, arestarea lor, lăsată deoparte pe de-a urma, încearcă să steargă durerea cîntărilor de săvîrșirea crimei. Totul redevine normal.

Dar procesul „crimei de la Hollywood” pare să se desfășureze în Statele Unite. Se cunoșc asasinii care la 9 august, în vila „Bel Air”, au masacrat-o pe Sharon Tate, soția regizorului Roman Polanski, care aștepta un copil, și pe alți patru prieteni ai familiei.

În aceeași atmosferă macabră au fost uciși și soții Labianca, ce locuiau la cîțiva kilometri depărtare de vila „Bel Air”, dar în afara cercurilor cinematografice.

Se cunoșc cel puțin numele a trei dintre presupușii inovajii. Ei sînt arestați. Vor fi judecați. Dar îngrijorarea crește în loc de a fi diminuată, căci acești asasini — Charles Watson, de 27 de ani, Linda Kasabian, 19 ani, Patricia Kermwinkal, 21 de ani — sînt asociați, cum sînt asociați în America mijii de drogaj. Ei au acționat fără motiv, dintr-o demanță unică sau colectivă, pentru care trebuie să ne întrebăm dacă nu riscă să fie contagioși. În acest complex trebuie analizată totalitatea fenomenului hippie, care la proporții amenințătoare. Ce erau asasinii? Hippies, yuppies, sau „demoni”? Într-o țară unde se înmulțesc grupurile de tineri răciți, cînd grupuri întregi vagabondează și mor cu sutele fără nici un sens, numele lor nu reprezintă mare lucru. Inovajii se apără prin faptul că sînt hippies. Se știe doar că trăiau în bandă, o bandă de vreo 50 de membri (majoritatea fete tinere), care-și zicea „familie”.

Aveau un șef, un client al justiției, de 34 de ani, Charles Manson, un dexatoc, căruia îi plăcea să i se spună „Isus” sau „Satana”. „Familia” se deplasa fără încetare dintr-o parte în alta pe coasta vestică a Statelor Unite, în haorde sălbatice motorizate, înarmate, echipate cu mijloace moderne de comunicație, se întreținea din furturi și prostituție într-un straniu climat de misticism, drog și orgie. Potrivii primelor declarații înregistrate de poliție, Manson ar fi condus prin telecomandă asasinatul de la „Bel Air”.

Çii tineri americani s-au lăsat subjugai de acest destrînat al suburbiilor californiene? Cine este inovat de acest lucru? Toleranța cercurilor de hippies care îi consideră pe demeni drept trimiși ai cerului? Sistemul de educație care îi face pe adolescenții foarte vulnerabili? Cele 25.000 de ore de televiziune pe care le urmăresc înainte de a fi adulți? Pervertirea noțiunii de libertate? Climatul de violență care s-a manifestat în totdouăna în Statele Unite? Drogul? Stupefianțele, care îi fac să nu-și dea mda dea seama unde se termină binele și unde începe răul? De unde să înceapă procesul?

● NIAMEY — Un grup de 25 de persoane, majoritatea ofițeri, au fost condamnați la închisoare pe diferite termene sub acuzația de a fi încercat, în august 1969, răsturnarea regimului din Republica Niger. Cele mai grele sentințe, muncă silnică pe viață, au fost pronunțate împotriva căpitanilor Diari Syllas Diarra și Alassane Dibira, considerați capii tentativei de lovitură de stat.

● ÎN capitala Tanzaniei au luat sfîrșit lucrările seminarului de studii privind problemele încrețurii din țările Africii centrale și de est. Cuvîntul de încheiere a fost rostit de ministrul educației naționale al Tanzaniei, Yohan Mgonjia, care a reieșit că spiritul duman al țării africane este în prezent neocolonialismul, în formele sale diverse.

● EPIDEMIA de gripă care a cuprins cea mai mare parte a țărilor Europei continuă să se extindă. În Franța, temperatura scăzută și umiditatea, ca și ceața, mențin în numeroase regiuni un teren favorabil bolii și propagării epidemiei. Două re-

APELUL LUI INDIRA GANDHI

● INTR-O declarație făcută în cadrul Conferinței naționale a tineretului, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a arătat că una din problemele majore care confruntă în prezent țara este atenuarea decalajului dintre nivelul de trai al diferitelor pături ale populației. Ea a subliniat că este necesar ca dezvoltarea economică a țării să fie însoțită de o îmbunătățire continuă a sistemului de repartizare a bunurilor produse de societate.

Indira Gandhi, a adresat un apel întregului popor și în mod special tineretului de a depune toate eforturile în vederea progresului economic și social al Indiei.